

at der sikkert er mangfoldige Husholdninger, som vilde være overordentlig glade ved at faa noget mere Sukker til Husholdningsbrug, og jeg tror, at det ogsaa nationaløkonomisk set vilde være forsvarligt. Jeg bifalder ganske den højtærede Ministers Udtalelse om den Betydning, det har for Staten, at vi gennem Eksport faar Penge hjem, men, som bekendt, er Næringsværdien i Sukker saa stor, at det sikkert ogsaa har stor Betydning, at der ikke er for knebent med det. Naar derimod det ærede Medlem fra Bjerre udtalte, at man skulde indskrænke Forbruget for Industrien, er jeg ikke ganske enig med ham, thi det vil eventuelt bevirke Arbejdsløshed og Nedgang i den Styrke, der er i, at der skaffes Beskæftigelse.

Maa jeg lige pege paa, at der i Betænkningen fra den overordentlige Kommission, der er optrykt som Underbilag 1 til Lovforslaget, findes en Bestemmelse, der, saaledes som den staar, vilde være ganske overordentlig behagelig for Staten, idet den vilde betyde, at Sukkerfabrikkerne ikke fik nogen som helst Andel i Indtægten ved Eksporten af Sukker. Der staar nemlig, at af Sukker, der maatte blive eksporteret udover 120 Mill. kg, skal Fabrikkerne have en Andel. Det er imidlertid ikke alene af det Sukker, som eksporteres udover 120 Mill. kg, men af alt det eksporterede Sukker, de skal have en Andel.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Jeg tror, man gør sig en urigtig Forestilling om, hvad der bruges af Sukker til Bolsjer og Konfekt, det er sikkert forholdsvis smaa Mængder Sukker, som medgaar til denne Gren af Industrien. En meget stor Part af det saakaldte Industrisukker gaar til Bagerier og Restaurationer, og i det Sukker, som forbruges der, tror jeg ikke, man kan gøre nogen væsentlig Indskrænkning. Jeg mener, som sagt, at det kun er en mindre Del, der gaar til de andre Virksomheder, som er mangeartede og mangfoldige, og at det ikke er gør ligt ad denne Vej at naa til en Nedsættelse, i alt Fald ikke en Nedsættelse, der betyder noget; ellers skulde jeg — hvis man ikke gjorde Fortræd dermed — ikke have noget imod at indskrænke Brugen af Sukker til Slikkerier og lignende.

Til den ærede sidste Taler vil jeg sige,

at de Beregninger, som den overordentlige Kommission har maattet bygge paa, nødvendigvis har været dem, man har faaet fra sagkyndig Side, og sagkyndig i det her omhandlede Forhold maa jo først og fremmest Sukkerfabrikkerne siges at være. Om de tillige har kalkuleret for lavt et Tal med en Eksportpris af 1,20 Kr. og for højt nu med et Tal af 1,50 Kr., er jeg ude af Stand til at dømme om. Jeg har nævnt begge Tal, og de er indgaaet i forskellige Kalkulationer, men det forandrer ikke Udsigterne, de bliver hverken bedre eller ringere ved, at Tallene i en saadan Kalkulation forandres. De faktiske Forhold faar man først Rede paa den Dag, da Eksporten foregaar.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal kun gøre den ganske korte Bemærkning, at vor Sukkerration er den største, som noget Land i Verden leverer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Fællesudvalg i Henhold til Grundlovens § 49 til Foretagelse af Valg af 8 Medlemmer til et Udvalg i Henhold til § 1 i Lov af 11. April 1919 om Afvikling af overordentlige Foranstaltninger.

Der valgtes: *Ivar Berendsen, Alfred Christensen, Johs. Fog-Petersen, Niels Petersen, Sigvald Olsen, L. D. Rasmussen, Mortensen, N. C. Christensen, J. C. Christensen, Klaus Berntsen, Sigurd Berg, Thomas Larsen, Nørhave, Johan Knudsen og Abrahamsen.*

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Kl. 5²⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Sukkerordningen 1919—20.

Mødet hævet Kl. 5^{1/4}.